

تأثیر تک کردن بر رشد و سرسبیزی تاغکاریهای استان یزد
(نتایج دهساله)

عباس زارعزاده^۱، اسماعیل رهبر^۲ و محمد ابوالقاسمی^۳

چکیده

به دنبال معرفی الگوی کلی اثرات متقابل بافت خاک، بارندگی و انبوهی تاغکاریها روی رشد و سرسبیزی آنها، طرح حاضر به صورت ملی و پیشانه‌گ در چند منطقه مبتلا به پژمردگی از جمله یزد به اجرا درآمد. هدف از اجرای این طرح و استنجی الگوی یاد شده برای شرایط ویژه یزد و معرفی نتایج به واحد اجرا بوده است.

برای این منظور تیمارهای انبوهی در دو سطح کمتر و دو سطح بیشتر از رقم محاسبه شده از روی الگوی کلی و همچنین خود رقم محاسبه شده و شاهد (در مجموع شش تیمار انبوهی)، در قالب طرح آماری بلوکهای کامل تصادفی با چهار تکرار از ابتدای فصل رویشی سال ۱۳۷۲ روی تاغزاری که تا آن زمان ۱۵ فصل رویشی را پشت سرگذارده بود، اجرا شد. پس از تک کردن، ارتفاع و قطر تاج درختان باقیمانده اندازه‌گیری شد و در پایان ۱۰ فصل رویش بعدی هر سال تکرار شد. در پایان دوره ۱۰ ساله رشد ارتفاع، قطر تاج و شاخص اندازه کلی درختان (حاصلضرب ارتفاع در مربع قطر تاج) در تیمارهای مختلف، در فاصله اولین و آخرین اندازه‌گیری مورد تجزیه و تحلیل ترسیمی و آماری قرار گرفت.

رشد کلیه تیمارها نسبت به اندازه اولیه اندک بوده و تفاوت‌های ناچیز آنها معنی‌دار نیست. بر پایه رشد مطلق شاخص اندازه کلی درختان، بیشترین و کمترین رشد به ترتیب در تیمارهای شماره ۴ و شاهد دیده می‌شود که شامل ۶۰ و ۱۳۸ اصله در هکتار است.

واژه‌های کلیدی: تاغ، پژمردگی، تک کردن، انبوهی، بافت خاک، یزد

۱- عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان یزد.

rahbar@rifr.ac.ir ۲- عضو هیأت علمی موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع، تهران، ص. پ. ۱۱۶، ۱۳۱۸۵-۱۱۶

۳- کارشناس ارشد مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان یزد.

۱- مقدمه

ثبتیت بیولوژیک ماسه‌های روان یزد از سال ۱۳۴۹ در بخش رستاق و مجاور شهرستان یزد آغاز شد؛ مساحت شن‌زارهای استان حدود ۳۲۵ هزار هکتار است که تاکنون ۱۸۰ هزار هکتار آن زیر پوشش طرحهای ثبتیت شن قرار گرفته و از این مقدار ۱۳۶ هزار هکتار آن به‌وسیله کاشت درختان و درختچه‌های جنس‌تاغ ثبتیت شده است. در استان یزد برای ثبتیت شنهای روان دو گونه تاغ به‌نامهای سیاه‌تاغ (*Haloxylon*)^۱ یا *H. persicum* یا *aphyllum* و زرد تاغ یا سفید تاغ (*H. ammodendron*) کشت شده است.^۲

اولین بار در سال ۱۳۵۱ مواردی از پژمردگی در جنگلهای دست کاشت تاغ در استان خراسان مشاهده شد و به تدریج کلیه تاغکاریها را در برگرفت. گزارش موجود از واحد ثبتیت شن سبزوار حاکی از این است که معمولاً قسمتی از شاخه‌های انتهایی درختان تاغ در تابستان خشک شده و می‌افتدند.^[۶]

در ابتدا، بررسی نقش احتمالی آفات و امراض، خشکسالی و رطوبت‌اندک خاک، انبوهی تاغزارها و فراوانی املاح در قشر زیرین پاره‌ای از مناطق و کیفیت فیزیکی خاک به عنوان عوامل مؤثر در پژمردگی و مرگ و میر درختان دست کاشت تاغ پیشنهاد شد.^[۸] همزمان در یک بررسی مقدماتی، نقش بافت و شوری خاک و درجه انبوهی جنگل به عنوان عوامل مؤثر در پژمردگی درختان تاغ نشان داده شد.^[۴]

پژوهش‌های تکمیلی در ایران اهمیت اثرات متقابل انبوهی، بارندگی و بافت خاک بر رشد و سرسبزی تاغکاریها را با ارائه الگویی آماری نشان داد^{[۵] و [۶]}. به موجب این الگو، عدم تناسب انبوهی، درجه سنگینی بافت خاک و بارندگی سالانه از عوامل اصلی پژمردگی و کمی رشد تاغکاریهای است؛ چه هر یک از این عوامل به تنهایی بر آب قابل دسترس درختان تأثیر گذاشته و اثر متقابل آنها سبب تشدید یا تخفیف آن می‌گرددند. چون که انبوهی تاغکاریها، تنها عامل قابل تغییر است، احیاء سرسبزی و افزایش رشد

تاغکاریها موكول به تنک کردن و کاهش انبوهی به تناسب سنگینی خاک و بارندگی سالانه است.

بررسی نقش محتوای رطوبت خاک بیابان Mingin (چین) روی رشد تاغکاریها نیز از همین منظر انجام شد [۹]؛ از دیدگاهی دیگر، پژمردگی تاغکاریها به سرآمدن دوره زندگی طبیعی درختان (دیرزیستی آنها) نسبت داده شد [۱].

۳- مواد و روشها

الگوی آماری مورد واسنجی این تحقیق به شرح زیر است:

$$\ln PD = \frac{[VI - 48.089 - 1.783\sqrt{(\ln SP)(Ra)}]^2}{288.966 \ln SP}$$

که در آن:

PD =انبوهی بهینه تاغکاری بر حسب اصله در هکتار،

SP =درصد رطوبت اشباع خاک محل تاغکاری به صورت میانگین وزنی در عمق ۰-۱۲۵ سانتیمتر،

Ra =متوجه سالانه بارندگی محل تاغکاری بر حسب میلیمتر،

VI =اندازه رشد و سرسبزی قابل انتظار درختان برای تاغکاریهای هر محل که از نسبت $H \times CD / 1000a$ بدست می‌آید؛ H و CD به ترتیب ارتفاع و قطر تاج درختان بر حسب سانتیمتر و a سن آنها بر حسب سال است.

برپایه دستورالعمل اجرای این طرح ملی [۷]، در پاییز ۱۳۷۱ پنج و نیم هکتار تاغکاری که آثار پژمردگی در آن مشهود بود، در منطقه زارچ یزد برگزیده شد. انبوهی این تاغکاری ۱۳۸ اصله در هکتار و سن آنها در آن زمان ۱۵ سال بوده است. میانگین وزنی درصد رطوبت اشباع خاک این محل در عمق ۰-۱۲۵ سانتیمتر با میانگین‌گیری از ۶ نیم‌رخ حفر شده در همین محل ۲۴/۷ درصد تعیین شد. متوجه سالانه بارندگی این

منطقه بر پایه آمار بارش سالهای ۱۳۵۵-۷۰ ایستگاه محمدآباد در نزدیکی محل اجرای طرح ۶۹/۵ میلیمتر بوده است. میانگین اندازه رشد و سرسبزی قابل انتظار درختان تاغ در این منطقه از طریق اندازه‌گیری ارتفاع و قطر تاج ۵۰ اصله درخت سرسبز و شاداب پراکنده در همین محل و با توجه به سن آنها به اندازه ۱۳/۷۶ بدست آمد. با قراردادن مقادیر فوق در الگوی آماری مورد واسنجی، انبوهی بهینه این منطقه ۵۵ اصله در هکتار محاسبه شد. با توجه به انبوهی بهینه محاسبه شده از روی الگو، تیمارهای مختلف انبوهی به شرح زیر تعیین شد:

$$T_1 = ۵۵ - (۵۵ \times \% ۲۰) = ۴۴ \quad \text{اصله در هکتار}$$

$$T_2 = ۵۵ - (۵۵ \times \% ۱۰) = ۵۰ \quad \text{اصله در هکتار}$$

$$T_3 = ۵۵ \quad \text{اصله در هکتار (انبوهی محاسبه شده)}$$

$$T_4 = ۵۵ + (۵۵ \times \% ۱۰) = ۶۰ \quad \text{اصله در هکتار}$$

$$T_5 = ۵۵ + (۵۵ \times \% ۲۰) = ۶۶ \quad \text{اصله در هکتار}$$

اصله در هکتار (انبوهی اولیه و معمول در منطقه، به عنوان تیمار شاهد) $T_6 = ۱۳۸$ آزمون تیمارهای مذکور در قالب طرح آماری بلوکهای کامل تصادفی با چهار تکرار انجام شد. مساحت هر یک از واحدهای آزمایشی ۲۳۱۰ متر مربع بوده و عملیات تنک کردن در زمستان سال ۱۳۷۱ انجام شد. در همین زمان ارتفاع و قطر تاج درختان به جا مانده از عملیات تنک کردن به عنوان ابعاد درختان قبل از تنک کردن ثبت شد و در پایان هر یک از ۱۰ فصل رویش بعدی نیز تکرار شد. تجزیه و تحلیل آماری درباره درصد رشد دهساله ارتفاع، قطر تاج و شاخص اندازه کلی درختان نسبت به اندازه اولیه (زمستان ۱۳۷۲)، پس از تبدیل ارقام درصد به آرک سینوس آنها انجام شد. شاخص اندازه کلی درختان همسال (SI) از حاصل ضرب ارتفاع در مربع قطر تاج درختان

$[SI=H\times CD^2]$ محاسبه شد^۱. استفاده از مربع قطر تاج برای محاسبه این شاخص به علت فزونی قابل توجه رشد قطری و گستردگی سطحی تاج درختان بوده است.

۳- نتایج

میانگین اندازه‌های ارتفاع، قطر تاج و شاخص اندازه کلی درختان هر یک از تیمارها در سال مبدأ (قبل از تنک کردن) و در پایان فصول رویش بعدی و همچنین رشد آنها در جداول شماره ۱، ۲ و ۳ ارایه شده است. نتایج تجزیه آماری داده‌ها به شرح زیر است:

۱- تأثیر تیمارهای تنک کردن بر رشد ارتفاع

میانگین درصد رشد دهساله ارتفاع درختان تاغ نسبت به اندازه اولیه در نمودار ستونی شماره ۱ ارایه شده و نشان می‌دهد که بیشترین رشد دهساله ارتفاع به اندازه ۵/۶ درصد در تیمار شماره ۴ و کمترین آن به اندازه ۴/۲ درصد در تیمار شماره ۲ رخ داده و تیمار شاهد با رشد ارتفاعی ۵/۳ درصد در جایگاهی مطلوبتر از تیمار شماره ۲ قرار دارد. تجزیه واریانس داده‌های این قسمت از آزمایش که در جدول شماره ۴ ارایه شده است حاکی از معنی دار نبودن اختلافات موجود است.

۲- تأثیر تیمارهای تنک کردن بر رشد قطر تاج

بیشترین درصد رشد دهساله قطر تاج درختان تاغ نسبت به اندازه اولیه به مقدار ۱۹/۶ درصد در تیمار شماره ۴ و کمترین آن به اندازه ۱۶/۰ درصد در تیمار شماره ۲ مشاهده شد؛ تیمار شاهد با رشد ارتفاعی ۱۷/۴ درصد در جایگاهی بینایین قرار دارد (همان نمودار ستونی شماره ۱). اختلافات اندک مشاهده شده معنی دار نیست (جدول شماره ۵).

۱- ارتفاع و قطر تاج در شاخص SI بحسب متر است.

۳-۳- تأثیر تیمارهای تنک کردن بر رشد شاخص اندازه کلی درختان تاغ

شاخص اندازه کلی درختان تاغ در طول دوره دهساله اجرای این زیر طرح بین $40/3$ درصد در تیمار شماره ۲ تا حداقل $51/3$ درصد در تیمار شماره ۴ رشد داشته است. تجزیه واریانس داده‌های این قسمت از آزمایش که در جدول شماره ۶ ارایه شده حاکی از معنی‌دار نبودن اختلافات است.

در نمودار شماره ۲ زوند رشد دهساله شاخص اندازه کلی درختان (SI) در زیر طرح یزد برای موفقترین تیمار (T_4) و شاهد (T_6) ارایه شده و نشان می‌دهد که با وجود معنی‌دار نبودن اختلافات، فاصله شاخص اندازه کلی درختان این دو تیمار به دو برابر رسیده است.

۴- بحث

رشد درختان تاغ در دوره دهساله اجرای این طرح در یزد، که مقارن با خشکسالیها بوده است، بسیار ناچیز بوده و افزون براین تفاوت رشد تیمارها نیز بسیار اندک بوده است؛ از این رو تفاوت معنی‌داری بین تیمارها دیده نشد. از دیگر دلایل معنی‌دار نشدن اختلافات اندک موجود، بزرگی ضرایب تغییرات بین واحدهای آزمایشی (۴۱ تا ۵۶ درصد) است که می‌تواند ناشی از غیر یکنواختی خاک و اندازه‌های اولیه درختان محل اجرای طرح باشد.

درختان همسال محل اجرای تحقیق در زمان آغاز طرح (سال ۱۳۷۲) ۱۵ ساله بوده‌اند در حالی که الگوی مورد واسنجی بر پایه داده‌های حاصل از درختان ۷ تا ۱۲ ساله بدست آمده بود و مطابق دستورالعمل اجرایی طرح ملی قرار بود که محل واسنجی الگو در عرصه‌ای با درختان حداقل ۱۲ ساله انجام شود که این شرط به علت فراهم نبودن سایر شرایط پیش‌بینی شده برای گزینش محل اجرای طرح محقق نشد. به نظر می‌رسد که قسمتهای هوایی درختان ۱۵ ساله در منطقه یزد (۲۵ ساله در پایان دوره

دهساله اجرای این طرح) به حد اعلای رشد قابل انتظار و متناسب با بارندگی اندک منطقه رسیده و گشایش فضای رویشی آنها (تنک کردن) نتوانسته است تأثیری در تسريع رشد آنها داشته باشد. احتمال رخداد این وضعیت از قبل پیش‌بینی شده و ضرورت هرس کردن درختان بعد از چند نوبت تنک کردن توصیه شده بود [۶]. یافته‌های اخیر راجع به هرس کردن درختان تاغ همین منطقه نیز مؤید نظر فوق است [۲].

شایان ذکر است که تجزیه و تحلیل آماری داده‌های این طرح روی درصد رشد مؤلفه‌های ارتفاع، قطر تاج و شاخص اندازه کلی درختان نسبت به اندازه اولیه آنها صورت گرفته تا خطای ناشی از ناهم اندازه بودن اولیه درختان خشی شود. کاربرد درصد رشد سبب شد که اندازه‌های بدست آمده از ترتیبی متناسب با درجات انبوهی (شماره تیمارها) برخوردار نباشد؛ در حالی که با مراجعه به مقادیر مطلق رشد (جداول شماره ۱، ۲ و ۳) تناسب رشد درختان با درجات انبوهی بهتر مشهود می‌شود.

موفقیت بیشتر تیمار شماره ۴ (۶۰ اصله در هکتار) در هر دو حالت بررسی اندازه‌های مطلق و نسبی رشد هر سه مؤلفه ارتفاع، قطر تاج و شاخص اندازه کلی مشهود است و به طوری که در نمودار شماره ۲ دیده می‌شود، اختلاف شاخص اندازه کلی درختان این تیمار با تیمار شماره ۶ (شاهد با انبوهی ۱۳۸ اصله در هکتار) از $8/3$ واحد در آغاز اجرای طرح به $15/3$ واحد در پایان دهمین فصل رویش پس از تنک کردن رسیده است. موفقیت تیمار شماره ۴ حاکی از کارایی مطلوب الگوی مورد واسنجی برای تعیین انبوهی بهینه تاغکاریهای منطقه یزد است؛ چراکه درجه انبوهی مربوط به تیمار شماره ۴ تنها ۱۰ درصد بیشتر از انبوهی محاسبه شده از روی الگوی مورد واسنجی بوده و نشان می‌دهد که برای تعیین انبوهی بهینه تاغکاریهای منطقه یزد بایستی ۱۰ درصد به رقم محاسبه شده از روی الگو افزود.

جدول شماره ۴- تجزیه واریانس درصد رشد ده ساله ارتفاع درختان تاج نسبت به اندازه اولیه، در تیمارهای مختلف.

متغیر	میانگین مربعات	F	(احتمال) P
منابع	مجموع مربعات		
تکرار	۱۰/۰۷۱	۳/۳۵۷	۰/۰۸۲ ۰/۳۸۷
تیمار	۲/۲۶۶	۰/۴۵۳	۰/۱۴۶ ۰/۹۷۸ns
اشتباه	۴۶/۵۳۵	۳/۱۰۲	

=ns غیر معنی دار

جدول شماره ۵- تجزیه واریانس درصد رشد ده ساله قطر تاج درختان تاج نسبت به اندازه اولیه، در تیمارهای مختلف.

متغیر	میانگین مربعات	F	(احتمال) P
منابع	مجموع مربعات		
تکرار	۷/۹۸۹	۲/۶۶۳	۰/۱۶۴ ۰/۹۱۹
تیمار	۱۰/۳۲۰	۲/۰۶۴	۰/۱۲۷ ۰/۹۸۴ns
اشتباه	۲۴۲/۹۱۸	۱۷/۱۹۵	

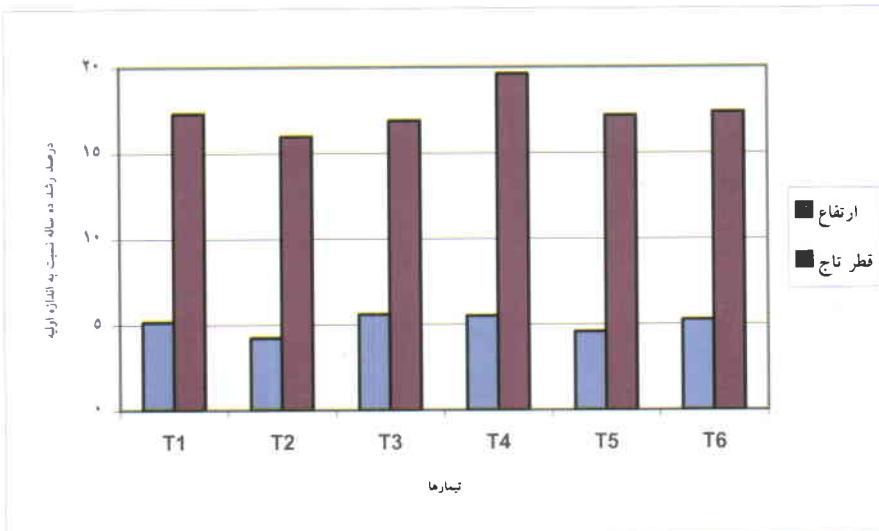
=ns غیر معنی دار

جدول شماره ۶- تجزیه واریانس درصد رشد ده ساله شاخص اندازه کلی درختان تاج نسبت به اندازه اولیه، در تیمارهای مختلف.

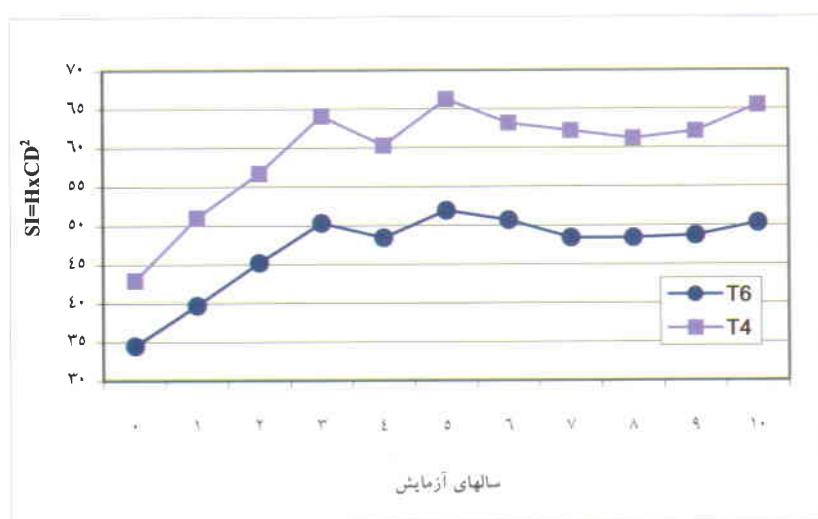
متغیر	میانگین مربعات	F	(احتمال) P
منابع	مجموع مربعات		
تکرار	۴۳/۸۹۶	۱۴/۶۳۲	۰/۰۸۸ ۰/۹۶۶
تیمار	۱۱۰/۶۵۸	۲۲/۱۳۲	۰/۱۳۳ ۰/۹۸۲ns
اشتباه	۲۴۹۲/۴۹۰	۱۶۷/۱۶۶	

=ns غیر معنی دار

تأثیر تنک کردن بر رشد و سرسیزی تاغکاریهای استان یزد ...

نمودار شماره ۱- میانگین درصد رشد ده ساله ارتفاع و قطر تاج درختان تاغ در تیمارهای مختلف تنک کردن و شاهد نسبت به اندازه اولیه در تیمارهای مختلف.

نمودار شماره ۲- روند رشد دهساله میانگین شاخص اندازه کلی درختان تاغ برای تیمار شاهد (T_6) و موفقترین تیمار تنک کردن (T_4) در منطقه یزد.

سپاسگزاری

این تحقیق با پشتیبانی مدیریت و کارشناسان محترم مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان یزد، به ویژه آقایان دانشور، هادی راد و دشتکیان به انجام رسید. آقایان محمد رضا عرب زاده و غلامرضا بیشه‌ای و سرکار خانم کاظمی در تمام مراحل اجرای طرح همکاری داشتند. تجزیه آماری داده‌ها و ترسیم نمودارها با کمک آقای علی کریمی و حروفچینی آن توسط سرکار خانم شیراسب در مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراعع انجام شد.

منابع مورد استفاده

- ۱- امانی، م. و پرویزی، آ. ۱۳۷۵. تاغ، جنگل‌شناسی و پرورش جنگل. نشریه شماره ۱۴۹ مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراعع. ۱۱۸ ص.
- ۲- باغستانی میبدی، ن. ۱۳۸۳. گزارش نهایی طرح تحقیقاتی بررسی تأثیر چند شیوه هرس بر رشد و شادابی درختچه‌های مسن تاغ با دو سطح تراکم مختلف در محدوده جنگل‌های دست کاشت یزد. مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان یزد / مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراعع.
- ۳- ثابتی، ح. ۱۳۵۰. جنگل‌ها، درختان و درختچه‌های ایران. سازمان تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی. ۸۱۰ ص.
- ۴- رهبر، ا.، عبدی و ا.، معتمد، ۱۳۵۶. گزارش مقدماتی بررسی علل پژمرده شدن تاغزارهای دست کاشت. ص ۲۶۷ - ۲۴۲. در مجموعه گزارش‌های سومین کنفرانس بررسی مسائل حفاظت حاک و آبخیزداری. سازمان جنگلها و مراعع کشور.
- ۵- رهبر، ا. ۱۳۶۴. تأثیر انبوهی و بارندگی روی رشد و سرسبی تاغزارهای دست کاشت. نشریه شماره ۴۳ مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراعع. ۴۵ ص.

- ۶- رهبر، ا. ۱۳۶۶. اثر توأم پاره‌ای از ویژگیهای فیزیکی خاک، انبوهی و بارندگی روی رشد و سرسبزی جنس تاغ. نشریه شماره ۵۰ مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع. ۷۵ ص.
- ۷- رهبر، ا. ۱۳۷۵. راهنمای پیشگیری یا رفع پژمردگی تاغکاریها. نشریه شماره ۱۴۷ مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع. ۲۶ ص.
- ۸- محمدی، م.، ع. خلدبرین و غ. ح. کیانی، ۱۳۶۵. دستورالعمل مقدماتی تهیه طرحهای جامع پرورشی تاغزارها. سازمان جنگلها و مراتع کشور. پلی‌کپی. ۱۷ ص.
- 9- Zhang k. 1988. The growth of man - made forests of *Haloxylon ammodendron* and their soil water contents in the Mingin desert region. Journal of Arid Environments. 17:109-115.